

מסורת הש"ס

(א) [שבת פ.], (ב) [דף נד:],
(ג) [סוף פרשה מד], (ד) שייך
לע"ב, (ה) [חגיגה טז:], (ו) ז"ל
כברמלית. רש"ש.

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה אצל פיסלס
וכו' שאין גבוה עשרה ואין
רוחב כל"ל ומיבת אמות
נמחק: (ב) ד"ה כל וכו'
שנקראת שדה א' כל"ל ומיבת
על נמחק: (ג) ד"ה חייב וכו'
למצרס אבינו בברית בין
הצמרים: (ד) תוב' ד"ה
לאספוקי וכו' וי"ל דמה
שזאהרו:

מוסף רע"י

בבתי שרירות. ושמיני ר"ה
אלה שש הספק ביניהם
(שבת 97.) פטור. דרשית
(מקלות. רביות ד.) והוא
שיש חיוב חטאת ביניהם.
ששמועסן כרדיי. אבל א
לחיי כרמלים פסוקין. גון
קרפק יומר מביט סתמים או
קבעם וז' מביט פתוח אחד
לחיי זה וזה אחד זה ואיני
לחיי גרובים מביט זה לרשות
זה וחיי גרובים מביט זה
לרשות זה שיהי פתוח לה,
חיי. דכיון דלא פסוקה ל
רביי מזה רשומה הוא (שבת
98.) חצובה. שכן נלה הוא
(ש"ס דף)

מוסף תוספות

[illegible]

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

בז.

עין משפט
גד מצוה

רנב א מוי פ"ח מהל' שבת הלכה כד:
רנב ב מוי פ"ח מהל' זכיה הל' יג ועי' בהשגות וזמ"מ ערל"מ טו"ש ע"ח מ"מ
סי' ור"ה סעף ז:
רנב ג מוי פ"ח מהל' תרומות וע"ש כל הפסק:
רנה ד מוי פ"ח מהל' עדות הלכה ז טור ח"מ סי' ר"ל:

רבינו גרשום

[illegible]

אבר פיסלם לא. הקשה ריב"א והלא פיסלם היא כרמלית דבהזורק (גיטין דף עז: ושם ד"ה פליג) מפרש דפיסלם דהוי גבי גט רשות לעצמה כגון ללא גבוהה י' א"כ משמע דגבוהה ג' א' ומסתמא איירי ברחבה ארבעה ללא אשכחן רשות דפני עצמו שהוא חשיב

שתי רשויות פמור
חיוב חטאת ביניהם
אמר אפילו כרמלית
וראפי פיסלא ואזרא
רבא רשות שבת
ם לא מצר ולא חצב
משמו ככל שנקראת
רב פפא דקרו ליה בי
רב אחא בר עויא
וקאמר משמיה דר'
מפסיק בנכסי הגר

ד' ברה"ר היו כרמלית וא"כ אלא
קאמר אבל פיסלא לא וי"ל דמ"מ הואיל
וקטן הוא כל כך ומטלטל לא חשיבא
לאזי"ל הפסיק צ"ב דרשות ככרמלית א:
אין שם לא מצר בו. אטומאה
קאי דלמכא כהדיא בתוספתא
דטהרות (פ"י) דקתני הנכנס לזקעה
גימזת הגשמים וטומאה צדשה פלוני
אמרו לפני רבי אליעזר הרי היא של
רה"י פירש ר' מרינוס משמו כל שיש
לה שם צפני עממה כו' ^א ולא כפ"ה
דפירש משמו דקאמר ר' מרינוס
היינו משמו של רבי יוחנן:

העומדות על הגבולים. אין
לפרש על הגבולים

ז' יהושע אלא עיירות
 אמר רב יהודה אמר
 זוקב"ה למושה חייב
 לאפוקי קיני קניזי
 איר אומר נפתוחא
 יהודה אומר הר
 רבי שמעון אומר
 צמיא: מרתני יהיו
 שאכלה שלש שנים
 ואלו את הכל שנים
 ושנים בשלישית
 משלשין

מִנְרִים וְלֹא כִבְשׁוּ עוֹלֵי צִבּוֹל: **לְאִפּוּקִי בֹאִי:** תִּימָה מֵאִי קִאֲמֵר
לְאִפּוּקִי מֵאִי וְהָאֵל כָּל קִאֲמֵר דְּמַשְׁמַע לְאִתּוּי וְיִי' ל' דְּמַשְׁהֲרֵאֵהוּ דִּיק
דְּמַשְׁמַע לְאִפּוּקִי וְאִתּוּי וְלִימָא לְאִפּוּקִי חוּ' וְיִי' ל' דִּלְקִי וְהָאֵל מִיִּדּוּשׁ וְלִכְן
אִמֵּר לְאִפּוּקִי קִינִי וְקִנִּי וְקִדְמִנִי אִף עַל גַּב דְּמֵאִי הֵס: **הָרָ שְׁעִיר**
עֲבוֹן וּמוֹאֵב: תִּימָה דְּמַשְׁמַע דְּעֲמוֹן וּמוֹאֵב לֹא כִבְשׁוּ עוֹלֵי
מִנְרִים וְכִסְפִּי' דִּיבְנִיתוּ (דָּף טו. וסס) אֲמִרְיָנִן עֲמוֹן וּמוֹאֵב מַעֲשִׂין
מַעֲשֵׂה שְׁבִיעִית דְּלִמֵּר חֹר הֲרֵבָה כִּרְכִּים כִּבְשׁוֹ^י כו' וְקִסְרָה
קִדּוּשָׁה רֵאשׁוֹנָה לֹא קִדְשָׁה לְעַמֵּד וְהִיחִסּוּ סִימְכּוּ עֲלֵיהֶם עֲנִים
כִּבְשִׁיעִית וְאִין לִימֵר דִּהֵס צְעֻמֹן וּמוֹאֵב שְׁטֵהֲרוּ בְּסִיחֹן דִּהֵס
נִגַּשׁ שְׁבִיעִית דִּהִינּוּ עֵבֶר הִירְדֵן לְאֲמִרְיָנִן בְּסַסִּים (דָּף נג.) ג' אֲרָזוֹת
לְצִיגִינִי וְעֵבֶר הִירְדֵן וְהַגִּלְלִי' וְאִמֵּר ר"ת דְּעֵבֶר הִירְדֵן
הִינּוּ אֲרָץ סִיחֹן וְעוֹג שֶׁלָּה הִתֵּם מַעֲמוֹן וּמוֹאֵב^ר וְעוֹד מִתְּמַךְ ר"ת
דִּיבְנִיבְנִיתוּ נָמִי אִיִּירִי צְעֻמֹן וּמוֹאֵב שֶׁלָּה טֵהֲרוּ בְּסִיחֹן דִּכְהֵא^ר וְלֹא
צִיגִינִי תֵּהֵם אֲמֵאִי אִין שְׁבִיעִית נִוְגַתָּ שֶׁס דִּלָּה חוֹלָה לֹאֲךָ
הִיא אֵלָּה לִפְרֵס לִנְהָ מַעֲשִׂין מַעֲשֵׂה שֶׁנִּי וְלֹא מַעֲשִׂין מַעֲשֵׂה שֶׁנִּי
שֶׁלָּה לִשְׁנוֹת סָדֵר הַשָּׁנִים^ט דִּבְנִס' דִּים (פ"ד מִנְהָ ג) אִיכָא פְּלוּגָתָא
ד'ר' אֲלֵעֹזֶר בֶּן עֲזַרְיָה גֹזֵר שִׁיעֲשֹׂרו מַעֲשֵׂה שֶׁנִּי כְּמוֹ צִבּוֹל שֶׁלָּה לִשְׁנוֹת
מִסָּדֵר הַשָּׁנִים וּר"ט גֹּזֵר שִׁיעֲשֹׂרו מַעֲשֵׂה שֶׁנִּי כְּמוֹ בְּמִנְרִים שְׁהִיא
קְרוּבָה מַעֲשִׂין מַעֲשֵׂה שֶׁנִּי כְּדִי שִׁיזֵה עֲנִי יִשְׂרָאֵל נִקְמִים עֲלֵיהֶם
אִף עֲמוֹן וּמוֹאֵב שֶׁהִם קְרוּבִים כו' וְאִתּוּי וְאֲמֵאִי לֹא מִיִּתִּי בִּיבְנִיתוּ
הֵהוּא טַעְמָא דְּמִנְרִים דִּתְנִן בְּמִסְכַּת דִּים (סס) וְיִי' ל' דִּינִיחָא לִיָּה לְמִימֵר
טִפִּי הֲרֵבָה כִּרְכִּים כו' דְּלֵמָךְ לֹא קִדְשָׁה הִיחֹר מִיִּתִּי מֵאִי^י עֲלֵמָה לִיכְבֹּשׁ
מִפְּנֵי סִמְךָ עֲנִים וְהָאֵל הַמִּוֹרֵךְ עִיקֵר צִדְכִּי מִיִּתְרָא לֵלָא קִשִּׁי דִּרָא
אֲדִרָא וּרְבִי יְהוֹשֻׁעַ אֲבִרִי יְהוֹשֻׁעַ^{יב} וְאִין לְהִאֲרִי:

עַרְדִּיקִים אֵתָּא בּוֹ. תימנה דמשמע חסידא בצו"ל ה"א
וה"ב היכי קאמר בפ' זה בורר (פסאדרין דף טו. וס)
רבי חיאי בר זרונקי ור"ש בן יהודה הוו קאולי לעבר השנה בעסידא
והתניא בפ"ק לסנהדרין (דף יא: וס ד"ה אף) דלין מעבדין אלף ביהודה
ובשלהמ ר"מ דעיבר שנה בעסידא (מגילה יז:) איכא למימר דלא הניח
כמותו בא"י כדאמרינן בצרכות (דף סג.) אר"ע אלף ר' חיאי ור"ש ליכא
למימר דלא הניחו כמותן דהא ר"ל הוי קרי להו רועי צוק ומשודים
על השביעים וי"ל דההוא לעבר היינו חסידו כמו ועיבר שלג שנים
זו אחר זו דפרק קמא דהתם (פסאדרין דף יג.) מדע דהא שנה שביעים
היתה א' ומני התם (סוף פ"ק) (דף יג.) דלין מעבדין שנים בשביעים י":
משלין

בנרשום אחת. ברה"ר עצמה שהוליא זה חצי גרוגרת ראשון באותה
עצמה הוליא האחרון: **בשתי ראשיות.** הרצים המופלגים זה מזה
פטור דרשיות מחלקות ס"ל: **ואמר רבה.** אימתי חשיבי שתי ראשיות:
והוא שיש חיוז הטאם ביניהן. שיש רה"י בין שתי רה"ר שאם הוליא

ממנו להן או מהן הכנים לו חייב
חטאת הלך חשיב הפסק לעשותן
שמים: אבל כרמלים. כגון בקעה
שצנינים לא מחלקא להו דבטל מן
המורה להכא ולהכא: אבל פיסלא
אלא. כגון חמרים עץ או עמוד שאין
גבוצה י' (ב) אמות ואין רוחב ד' א"נ
גבוצה י' אלא שאין רוחב ד' דהוי
ממקום פטור דאפילו מדרבנן מותר
לנטול לנטול מתוכו לרה"ר ומרה"ר לתוכו
וכן מתוכו לרה"ר ומרה"ר לתוכו וכיון
דבטל לגמרי להכא ולהכא אפילו
מדרבנן לביבתי מקום חשוב של ד'
נעשים הלך לא הוי הפסק: רבא
מחלקת אפילו פיסלא. מחלקת הרשויות
לפטרו מחיוב שבת דלא גרע ממזל
החצבא: ואזרזא רבא נעעמיה.
דלמרא לעיל [עא:] אפי' לענין שבת: כרשום
גיטין דמי. דלמרי' במס' גיטין בהורק
(דף עו.) דאם הקנה לה חצר להחגר
והורק לה גט ונפל על הפיסלא שבה
אזינה מנרשט דלא פיסלא מקום אחר
הוא צפני עצמו ואינו בכלל חצר
והצר הקנה לה ולא פיסלא דחד
מקום מושיל איניש חרי מקומות לא
מושיל איניש הכי מפרשין לה התם
וקאמר רבא רשות שבת דומה
הך פיסלא מקום חשוב צפני עצמו
ומחלק רשויות אם הוא ממונע

ציננים דבי היכי דלא בטיל פיסלל לגבי חר"י לא בטיל הכא לענין
 שבת לגבי רה"ר: וקבעי גמרא לר' יוחנן דאמר המילר והחזב מפסיקין
 גונבכסי הגר [הא]. שלא יקנה בחזקת חצירו עד שיחזיק בשמיהו ואם אין
 ששם לא מזר ולא חזב דאינה מסויימת במצריה מה לי אמר רבי
 יוחנן כמה לררץ להחזיק שיקנה הכל דאילו רב ושמואל אמרו
 לעילט' כדאזיל תיירא דתריי דאמר אלף משום דשמעינן ליה לרבי
 יוחנן שיעור אחר קבעי לר' פירש רבי מנחם משום. רב רבי יוחנן:
 וכן נקראת על שמו. כל שנקראת (ו) על שדה אחד כלשון יורד על שמו
 שקורין לה שדה פלוני שאין אומר שדות פלוני קנה הכל במכוש אחד:
 צי גרוסא דפגליא. כל השדה שהיה הגר משקה מצורו קנה הכל
 במכוש אחד: מאי חלוצא. אחיה דבר הוא ומאי חשיבותו
 להחשב כמזר: שבו תיהא. בין שבט לשבט בין איש לאיש לפי
 שאינו יונק לא מכאן ולא מכאן: לא מנה יהושע רז'. כדאמר
 בצ"ק (לעיל דף יד:) יהושע כתב ספרו: על הגבולין. כדי להראות
 התחומין. ופסטיה דקרא אתא לאשמעינן מה טעם חשב אותן עיירות:
 גל שהראה קדוש ברוך הוא למשה. שבעת מימיו כדכתיב
 וייראהו י' את כל הארץ את הגלגל עד ד' (דברים לז:) חייב
 נמעשה. דהם הם ו' עממים הכתובים בכל מקום. אבל קיני קניזי וקדמוני
 שנתנו לאברהם אבינו (ו) בין הצתרים לא יתחייבו במעשר לעמיד לצד
 כשחייבם לנו לעמיד כדאמר בצ"ק (ו) אי נמי אם כבשו ישראל מהם
 אחרי מות יהושע כולן פטורין מן המעשר דכתיב היום זאת הארץ
 לאשר נשבעתי וגו' (שם) וזאת למעוטיי הני שנתסופו לאברהם על
 הצבעה כן נראה דעניי. ואף על גב דרפאין נמי כתבי בצברהם
 הלא ממעטין ליה דהיינו חז' דלא כתבי האם ומנינו שכבשם משה
 דכתיב (דברים ג) הלאו יקרא ארץ צרפת כלומר היינו רפאים
 שניתן לאברהם (ו) בין הצתרים. פניא ר"מ אומר יוד'. כולה הני
 תנאי בפירוש דקיני קניזי וקדמוני פליגי: ברתני' נמלאו וזומין.
 שבאו צ' ואמרו להם היאך ראייתם חזקה זו והלא צאתו הומן עמנו
 הייתם במקום פלוני: משלמין לו את הכל. כפי דמי קרקע שהיו
 רואים להפסידו יגבה מכן דכתיב (דברים יט) כאשר זמם ולא
 ככאשר עשה לצד קרקע שלו שיטול מן המחזיק: שנים בראשונה
 יור'. דהיינו ג' כתות לג' השנים כת לשנה כת לשנה אם
 נמלאו וזממים כולם: (י) משלמין ציניהן. כל כת תתן שליש דג'
 כתות הם וקיייל (י) (מפת ה:) אין עדים נעשים וזומין עד שיזמו כולם:
 שלשה

השלש